

ærede Ordfører mente, med samme Føie kunde gjøres gjældende lige over for Regjeringsforslaget; thi der er der kun Spørgsmaal om at dele Bestyrelsen, om jeg saa maa sige, i Kredse, hvorimod den egentlige Eigning gaar over den hele Kommune. Men lad os betragte det Forslag lidt nærmere, der er stillet af Udvalgets Flertal under Nr. 2. Jeg maa nu tilstaa, at det ingenlunde staar ganske klart for mig, at det virkelig udtrykker det, som den ærede Ordfører vil have, nemlig at Husmænd og Inderster skulle komme med. Det er mig ikke muligt i det Grundlag for Vedtægten, som man vil have, skal være det afgjørende, at finde et Moment, ifølge hvilket Husmænd uden Ford og Indfiddere overhovedet kunne optages paa et saadant Regulativ. Det er aabenbart, at ingen eller i det Mindste meget fra af dem ville kunne optages paa Grund af deres Bygningers Afsluanceverdi, af den simple Grund, at der som Regel ikke betales Bygningsafgift af saadanne Huse, og det er jo Betingelsen. Da der er Tale om jordløse Husmænd og Inderster, er det derfor selvfølgelig ikke Hartkornet, og det kan heller ikke være Folkeholdet, der kan bringe dem op paa Regulativet, saa jeg veed egentlig ikke, hvilket Moment der skulde berettigede til i Vedtægten at optage Husmænd og Inderster; jeg skjønner altsaa ikke rettere, end at Resultatet af Udvalgets Forslag maatte blive, at de ikke desto mindre maatte blive fri. Jeg bliver i den Henseende nødt til at omtale Vædringsforslaget under Nr. 30, fordi det virkelig staar i en vis Forbindelse med dette Affnit, thi der kunde jo være Tale om, at man maatte gjenneem dette kunde fastholde Husmændenes og Indersternes Forpligtelse. Men naar det ikke er klarere sagt end her, tror jeg ikke, man kan opretholde Husmændenes Forpligtelse gjenneem den Sætning, hvorefter alle de Love, som stride mod denne Lov, ophæves; det er netop en Indvending, der maa gjøres mod Flertallets Forslag, at denne Lov saa ikke kommer til at indeholde en bestemt Tilfjendegivelse af, enten de skulle være fri eller ikke fri. Jeg tilstaaar imidlertid, at det for mig vilde være en meget alvorlig Indvending mod Udvalgets Flertals Forslag, om det virkelig bestemt kunde

paavises, at Meningen af Forslaget var den, at Husmænd og Inderster som hidtil skulde vedblive at gjøre Arbejde; thi efter min Formening er det en Indvending, der med god Føie kan gjøres lige overfor Loven af 30te December 1858, ikke at man forlanger, at de overhovedet skulle være til Disposition, naar de faae Betaling for Arbejdet, men derimod det, at de for egen Regning skulle gjøre et Arbejde, som maa siges ikke at staa i Forhold til deres øvrige Stilling som Skatteydere. Deri har jeg for mit Vedkommende erklæret mig enig med Udvalgets Flertal, at det er en Ubillighed, som man maatte se at komme bort fra, men jeg skjønner ikke rettere, end at det netop er den modsatte Betragtning, som Udvalgets Flertal for Dieblisset maa støtte sit Forslag paa. For mit Vedkommende maa jeg altsaa tilraade det ærede Thing at fastholde sin Afstemning ved 2den Behandling, og som Følge deraf ikke at vedtage det af Udvalgets Flertal under Nr. 2 stillede Forslag. — Derimod maa jeg tilstaa, at jeg egentlig ikke kan erkjende Rigtigheden af den Bemærkning, som det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Brind-Seidelin) fremsatte mod Mindretallets Forslag under Nr. 3, nemlig at det i mange Tilfælde ikke skulde være muligt at kunne ordne Forholdet paa en af de der omtalte Maader. Jeg maa sige, at det, der for mig er det Tilstående ved dette Forslag, er det, at jeg tror, at man ved at slaa ind paa Afkordveien omtrent vil kunne opnaa noget Eignende som det, man har ved Betarbejdet, nemlig at mange af Beboerne ved Afkord vilde paatage sig at holde det Stykke Bei ryddeligt, som gaar over deres Forder, og jeg forudsætter, at det er den Ordning, der, naar man søger et Udjevningemedium — hvad der jo for Dvrigt ogsaa er fundet i Betalingen — i det Hele taget bedst stemmer med Forholdene og baade med det Offentliges og de Privates egen Interesse. Jeg kan ikke se — og jeg tillod mig ogsaa at antyde denne Tanke ved anden Behandling — at der egentlig er Noget at erindre imod at vedtage Mindretallets Forslag under Nr. 3; derved vil man ogsaa for dette Arbejde kunne opnaa en fuldkommen Tilgængelighed med de øvrige offentlige Arbejder